

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות
מכותלינו ראש
הישיבה שליט"א

קנ"ז
שנה ד'
פרשת וישלח
תשפ"ז



ליל שישי
פרשת וישלח תשפ"ז

שב"ק חיי שרה תשפ"ז
בצל ראש הישיבה שליט"א

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 079-70-400-66

- פנימי -

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: USHISEB@GMAIL.COM

ליל שישי פרשת וישלח תשפ"ו

מלחמת יעקב ועשו – מלחמה של הנשמה עם הס"מ

השיעור היום יהיה לזכות התינוק הקטן שלי שלא כל כך מרגיש טוב, היינו היום אצל הרופא, הרופא אמר שצריך להיכנס לבית חולים, אז חשבתי שלא יהיה היום שיעור, כי אני צריך להיכנס עם אשתי לבית חולים עם התינוק, אבל היא אמרה לי שאני אלך ליתן את השיעור, וזה יהיה לזכות התינוק, השם יעזור שיהיה רפואה שלימה לכולם, התורה הקדושה אומרת בפרשתנו: 'וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום', רש"י מביא שיעקב אבינו הכין את עצמו לשלושה דברים: לדורון, לתפילה, למלחמה, ובאיזה מלחמה הכין את עצמו יעקב אבינו, אומרת התורה: 'ויחץ את העם אשר אתו', הוא חילק את המשפחה שלו לשני חלקים, 'ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו', אם עשו יגיע להכות במחנה אחת, אז לכל הפחות 'והיה המחנה הנשאר לפליטה', יש כאן אמרה נפלאה ונוראית מר' נתן בספר הקדוש ליקוטי הלכות [הלכות ראש חודש ז' נ"א], ר' נתן אומר **שהמלחמה הזאת שהייתה עם יעקב ועשו, היא מלחמה שיש לכל אחד ואחד**, הנשמה של היהודי זה יעקב אבינו, והניסיונות שיש על היהודי והס"מ זה עשו הרשע.

להציל את מה שאפשר

עשו הרשע רוצה לקחת מהאדם את כל הרוחניות שלו, את כל הגשמיות שלו, לקחת ממנו את העולם הזה ואת העולם הבא, להרחיק את האדם מהקדוש ברוך הוא, והרבה פעמים הוא מצליח ומפיל את האדם, אומר ר' נתן: אנחנו צריכים לעשות מה שיעקב אבינו עשה, **הפילו אותך במשהו, הורידו אותך במשהו, תנסה לבדוק מה אתה יכול להציל, תחפש 'והיה המחנה הנשאר לפליטה'**, ר' נתן אומר שכל אדם רוצה להיות טוב, והסיבה שבן אדם לא לומד ולא מתפלל, ומזניח את עצמו בעבודת השם, זה כי הוא אומר לעצמו: 'אני הרי בין כה נפלתי, בין כה פגמתי, בין כה אני אבוד, אני כבר צדיק לא אהיה, הצדיקים אף פעם לא פגמו, אף פעם לא נפלו, תסתכל איך אני נראה, אני יודע טוב טוב את המעשים שלי', וזה הסיבה למה הבן אדם מוסר את עצמו לגמרי לעשו, אבל אנחנו צריכים ללמוד מיעקב אבינו, יעקב אבינו נתן לנו דרך איך לחשוב, לקחו לך משהו, אל תיתן עכשיו את הכל לעשו, תנסה לתפוס מה שאתה כן יכול, תנסה לתפוס משהו טוב, תחפש מה אתה יכול לעשות משהו טוב, **לקחו ממך את השחרית אל תיתן לעשו את המנחה, אני הולך להתפלל מנחה, עשו לקח לי גם את המנחה אני לא אלך לתת לו את המעריב**, אני לא אלך להיכנע, מה זה ייאוש, יאוש הכוונה שבן אדם מכניע את עצמו, זהו,

התייאש, אל תתייאש, תנסה להציל משהו.

הסוד של משיח - תפילה

הדיבורים האלה של ר׳ נתן מבוססים על דיבורים של רבינו, רבינו אומר שבעולם אומרים שאם מישהו נפל באכילת דבר אחר רחמנא ליצלן, א״כ שכבר ייזל השומן על הזקן, אבל רבינו אמר: ׳אני אומר הפוך מהעולם, אם אתה כבר נכשלת ונפלת ואתה אוכל דבר אחר, לכל הפחות שלא ייזל שומן על הזקן׳, אם נפלת, תצעק משם לקדוש ברוך הוא: ׳ריבונו של עולם, תעזור לי מעכשיו, ריבונו של עולם, אני רוצה מעכשיו׳, רבינו גילה לנו את הסוד מה שמשיח הולך להכניס לעולם, רבינו אמר: ׳ביני לבין משיח אין כלום, מה שאני אומר זה מה שמשיח יגיד׳, יש רק הבדל אחד, אצלי יש בחירה, וכשמשיח יבוא לא יהיה בחירה, אז כולם יקבלו את הדברים, כרגע יש בחירה אם לקבל את הדברים או לא, **מה הסוד של משיח, משיח יכניס לעולם את העצה של תפילה, איפה שבן אדם רק נמצא, איפה שהוא רק נפל, וכמה שהוא מבולבל, וכמה שהוא מרוסק, וכמה שהוא מרגיש שהוא כלום, וכמה שכבר אמרו לו: ׳ממך לא ייצא כלום, ממך לא ייצא כלום׳, הוא כבר שמע את זה עשרות אלפי פעמים בתלמוד תורה, בישיבה, בכולל, עדיין הוא יכול לצעוק לד׳.**

יש לנו את התפילין הציצית והשבת קודש

אל תגיד שממך לא יצא כלום, גם אם אמרו לך את זה המון פעמים, אל תמשיך להגיד את זה בעצמך לעצמך, **למה אתה אומר ככה שממך לא יצא כלום הרי אתה מניח תפילין**, ברגע שאתה מניח תפילין נשאר לך תפילין, **למה אתה אומר שלא יישאר כלום הרי אתה לובש טלית קטן**, יישאר לך ציצית, ובן אדם זוכה והוא שומר שבת, ושמח בשבת, ואוכל שלוש סעודות בשבת, מה יש יותר מזה יש שיחה מרבינו שהקדוש ברוך הוא אמר לנו: **׳ילדים תאכלו בשבת׳, וגם את זה קשה לקיים, ׳אכלוהו היום כי שבת היום׳, הקב״ה אומר לנו: ילדים שלי תאכלו**, מגיעים עכשיו שבתות החורף, יש פה ניסיון לאדם, בן אדם אוכל בשבת בבוקר סעודה גדולה, מגיע סעודה שלישית הוא מרגיש שהוא כבר לא יכול לאכול, לא יכול להסתכל על האוכל, אבל תראו דבר מעניין, אם רק תשבור את הקליפה, תלך ליטול ידיים, פתאום רואים שהאברך אוכל טוב, הרי לפני דקה אמרת שאתה לא יכול להכניס כלום לפה, זה היה רק ניסיון שלא תיטול ידיים, התנא הקדוש ר׳ שמעון אומר בזוהר הקדוש, שבן אדם אוכל שלוש סעודות בשבת זה מראה שיש לו אמונה, נכון שבחורף זה קשה, שמסיימים מאוחר את הסעודה בבוקר וכבר רצים למנחה, אבל רק תיטלו ידיים, תראו שאחרי שנטלתם ידיים אתם מסוגלים לאכול, אז אל תגיד שממך לא יישאר כלום, יישאר ממך שבת, הגמרא אומרת במסכת שבת דף קי״ח: ׳מי שאוכל שלוש סעודות בשבת ניצול מחיבוט הקבר, ניצול מגיהינום, ניצול ממלחמת גוג ומגוג׳, דבר כזה קל, רק תאכלו, אם היו צריכים לצום בשבת היית צם בשבת, עכשיו שאומרים לך לאכול למה לא תקיים את זה

חשיבות זמירות שבת

רבינו אמר לנו לשיר את הזמירות של שבת, מגיעים הביתה צריכים לשיר זמירות, זה לא לוקח הרבה זמן, זה לוקח

כמה דקות: שלום עליכם, אשת חיל, ריבון כל העולמים, אזמר בשבחין, רבינו אמר [ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ד] **שזמירות שבת זה עיקר היהדות**, רבינו בעצמו היה כל כך נזהר בזה, ר' נתן כותב שם שגם כשרבינו לא הרגיש טוב, אנחנו קצת מרגישים סחרחורת, אנחנו מיד שוכבים במיטה ולא עושים כלום, ר' נתן אומר שגם כשרבינו היה בחולי הקשה מאוד, חולי ההוס"ט, השחפת, רבינו השתעל והשתעל ויצא לו דם כל הזמן, אבל הוא לא ויתר על זמירות שבת, גם בשבת, גם במלווה מלכה הוא שר את כל הזמירות, תשירו זמירות, אם יש לכם שמחה ואתם הולכים לבית כנסת אחר, ושם שרים בנוסח אחר בסעודה שלישית, פיוטים אחרים, תשירו מה ששרים שם, תשירו זמירות שבת, ואל תגיד שלא יישאר לך כלום, כי שמירת שבת וזמירות שבת ישארו לך.

מסירות נפש של כל תפילה במנין

ר' נתן מלמד אותנו שגם אם בן אדם פגם, וגם אם בן אדם נפל ועשה מה שעשה, תנסה לתפוס מה שאתה יכול, וגם אם לפי דעתך תלך לגיהנום, נו, הגיהנום הוא לא לתמיד, הגיהנום הוא לזכך את הדברים שפגמת, ואחרי שזיככת ותיקנת את עצמך, תיכנס לגן עדן ואז תאכל את כל השכר של התפילין והציצית והשחרית מנחה מעריב, וכל מה שעשית במסירות נפש, אברכים עובדים היום מאוד מאוד קשה, הרבה יותר מפעם, ותופסים באמצע תפילת מנחה, זה נכון שפעם עבדו בעבודות שדה, שהעבודות הן יותר פיזיות, אבל המוח היה פנוי, כי עבדו רק בשעות מסוימות, סיימו לעבוד את העבודה הפיזית, הלכו הביתה, נגמר, הבן אדם היה משוחרר, הוא היה יכול ללמוד לפני עבודה ואחרי עבודה, היום העבודה נמצאת בכיס של האדם, זה נראה כאילו שיותר קל לאדם, יותר קל בטלפון מאשר עבודה פיזית, אבל הוא מקושר לעבודה 24 שעות ביום, באמצע הלילה כבר צריך לבדוק אם מישהו הזמין אצלו עבודה, **ואף על פי כן, האברך שובר את כל המניעות האלה, והוא נכנס לבית הכנסת להתפלל שחרית, מנחה וערבית, אין לנו מושג איזה מהפכה הדבר הזה עושה בשמיים, שאברך נעמד להתפלל, אי אפשר בכלל להבין איזה דבר גדול זה.**

לא להיבהל ממוסר של אחרים בבית הכנסת

וכשמישהו אומר לך, אתה לא יכול להיכנס ככה לבית המדרש, תראה, אין לך חליפה נורמלית, אין לך כובע נורמלי, אל תיבהל מזה, כמובן שאם יש לאברך אפשרות, והוא מגיע מהבית שלו, הוא חייב להתלבש כראוי, כפי שמתאים לבוא לבית הכנסת, לבית השם, אבל בן אדם שבאמצע העבודה, הוא באמצע עבודת הבניה, עם בגדי העבודה, ופתאום הוא שם לב שעוד מעט שקיעת החמה, שלא יאמר לעצמו שהוא לא מסוגל להיכנס ככה לבית המדרש, אלא ירוץ מהר כל עוד שיש מנין ויתפלל מנחה ולא יסתכל על כלום, שיתפלל כמו שהוא, **תיכנס ותתפלל, אל תסתכל על מה אומרים לך**, ואני מבקש ממכם בחיים אל תגידו מוסר למי שהגיע לבית הכנסת, ואל תזרקו בן אדם מבית הכנסת כי הוא לא לבוש בדיוק כמו שצריך, שכל אחד יסתכל בסידור שלו.

לחזק מתפללים ולא לזרוק מתפללים

ובפרט אני מדבר כעת לגבאי בתי כנסיות

של היכל הקודש, **כל גבאי צריך לדעת מה התפקיד שלו בבית הכנסת, התפקיד שלו הוא לדעת שיש אברכים שעוברים עליהם תקופות קשות ומרות, הגבאי צריך להריח את הדברים האלו, ולתפוס את האברך לשיחה ולדבר איתו עד שהאברך יספר מה עובר עליו ויחזק אותו**, וכשהאברך יספר שהולכים לנתק לו את החשמל, הגבאי יחזק אותו ויגיד לו שגם אצלו הולכים לנתק את החשמל ולא קרה כלום, הקב״ה יותר גדול מהחשבון חשמל ומהחוב בחברת האשראי, ויש ענין שיתהפך הכל לטובה, וזה בטוח שאין זה תפקידו של הגבאי לחפש איך לזרוק מישהו מהבית כנסת, לפעמים יש מישהו שהוא מסוכן למתפללים ולילדים, גם בזה צריך להיזהר מאוד כי מדובר בדיני נפשות, אבל בן אדם שמגיע סוף סוף לבית הכנסת תן לו לבוא, מה אתה יודע מה עובר עליו, מה עבר עליו כל השבוע ומה עבר עליו ביום שישי, קיבלתי מכתב מאחד הגבאים שכותב לי שבליל שבת מגיע אברך כל שבוע ומתיישב בספסל האחרון ומשוחח כל התפילה, אני לא יכולתי להגיד לגבאי כי אני יודע איזה חיים קשים עוברים על האברך הזה, אם הגבאי היה יודע מה עבר על האברך השבוע, ואיזה יום שישי עבר עליו, ואיך שהוא פשוט ברח מהבית לבית כנסת כי הוא רוצה כמה דקות של שקט, רוצה למצוא מישהו לדבר קצת, הגבאי היה נרגע, אחרי זה האברך יתפלל, אל תדאג, הוא יתפלל, עוד מעט הוא יתפלל, עוד מעט הוא יהיה יהודי ירא שמים.

לחזק במצב של עניות רח״ל

אנשים עוברים ימים קשים מאוד, אי אפשר לדעת מה שעובר על אנשים, לפעמים אנשים עוברים זמנים נוראים של עניות, חז״ל אומרים את זה כמה פעמים בגמרא ובמדרשים, שאם ישימו את כל הצרות בצד אחד, ועניות בצד השני, עניות מכריעה, כי עניות מעבירה את האדם על דעתו ועל קונו, והאדם יכול לקבל התקף עצבים מדבר כזה, עצבי המוח יכולים להיקרע, ולפעמים האדם לא יכול להמשיך ככה בכזה מצב של עניות, ירחם השם, שלא יתחיל חס ושלום לשאול שאלות על הקדוש ברוך הוא, לאבד את האמונה, ירחם השם, **אנשי שלומנו צריכים לחזק אחד את השני, גבאים צריכים להריח את הדבר הזה, רואים מישהו קצת מדוכדך, להתחיל לשוחח איתו, להתחיל לדבר איתו**, עד שהוא יתחיל לספר מה עובר עליו, ואז הגבאי אומר לו: ׳עלי עובר הרבה יותר, כמה כבר חסר לך בחודש, 300 דולר, 500 דולר, לי חסר הרבה יותר, גם עלי עובר מה שעובר, אצלי זה כבר מספרים של מיליונים׳, ואז הבן אדם נרגע, ׳אה, חשבתי שרק לי׳, והוא נרגע.

לשלם שכירות וחובות במכולת

אבל צריך לדעת דבר אחד, ברגע שהוא אומר שהוא לא משלם שכירות, תחזקו לשלם, צריך לשלם שכירות, מי ששוכר דירה ממישהו ואין לו לשלם שכירות, הוא חייב לעשות משהו, או שילך לקבץ על הפתחים, שיחפש איזה משהו, לא משנה, לך לבית כנסת, תבקש מהגבאי אולי הוא צריך מישהו שינקה את הבית מדרש, תשאל את החברים שלך אולי הם צריכים איזה נהג שיקח אותם, אולי הם צריכים איזה חבילה שתסחב להם, לך תעשה משהו ותשלם את השכירות שלך, אסור להישאר חייב, את השכירות חייבים לשלם, תעשה משהו מיד

ליד, עוד 20 דולר, עוד 20 דולר, אותו דבר אם אתה חייב במכולת, אתה חייב בחנות דגים, חנות בשר, לך תעשה משהו ותשלם, תשאל איזה חבר אולי הוא צריך עזרה, אולי הוא צריך איזה עבודה, אולי תהיה משגיח כשרות, אולי תלך לעזור במקווה לנקות את המגבות, אתה צריך לעשות משהו.

לא להגיד לילדים להיות כמו מישהו אחר

כשבן אדם מגיע לבית מדרש זה דבר כזה חשוב, בחורים כל כך שבורים, כל כך מיוגעים, בבית אומרים להם: 'תהיה ככה, תהיה כמו זה, תהיה כמו זה', סוף סוף הם מגיעים לבית מדרש צריך לחזק אותם, זה דבר נוראי שאבא אומר לילד שלו: 'למה אתה לא כמוהו', זה דבר נוראי, יצא לי בדיוק היום לדבר עם אברך, שכבר מחתן ילדים, והוא במצב כזה שהוא שוכב בדיכאון ולא יכול לצאת מהמיטה, דיברתי איתו היום בטלפון, שאלתי אותו: 'מה הסיפור שלך למה אתה לא יכול לצאת', אז הוא אמר לי: 'כשהייתי ילד, אבא שלי צעק עלי כל הזמן 'אתה גולם, למה אתה לא כמוהו, למה אתה לא כמוהו', וגם כשהייתי בחור, הוא כל הזמן צעק עלי ככה, ועל אף שאני כבר מחתן היום ילדים, המילים האלה דופקים לי בראש, אני לא מבין את זה, איך אבא צועק על הבן שלו 'גולם', צועקים על ילדים, על הבחורים, אחרי שדיברתי עם האברך הזה, חשבתי שזה מה שיעקב אבינו עשה, 'ויחץ את העם אשר אתו לשני מחנות', **יש שתי מחנות, יש ילד אחד שיכול לעשות ככה, יש ילד אחד שלא יכול לעשות את זה, אז הוא במחנה אחר, כל ילד הוא ילד לעצמו, אי אפשר לבקש מילד שיהיה כמו הילד השני**, זה ממש הרס החינוך להגיד לילד להיות כמו מישהו אחר, חז"ל אומרים [יומא עב:] שבן אדם לומד שלא לשמה, זה הורג אותו, לא זכה נעשית לו סם המוות, למה זה הורג אותו כשאתה אומר לילד שלך ללמוד רק בגלל שאתה אומר, שאתה רוצה שיהיה כמוך, שתגדל כמוך, או מלמד שאומר לילדים, או משגיח או ראש ישיבה אומר לילדים: 'אתה תהיה כמוהו', זה לא, זה תורה שלא לשם שמיים, זה הורג את הילד, זה פשוט הורג את הילד.

עבודת החינוך

כל אחד שונה מחבירו ומאחיו, אתה לא יכול להיות כמוהו והוא לא יכול להיות כמוך, כל ילד הוא עולם לעצמו, אי אפשר להשוות בין ילדים, אי אפשר לבקש מילד שיהיה כמו אח שלו, לכל ילד יש את המעלות שלו, אסור להגיד לילדים ככה, ועם הטלפון הזה שהיה לי היום היה לי צער גדול, כשאני רואה בן אדם שכבר מחתן ילדים, עדיין המילים האלה רודפות אחריו: 'גולם, גולם, גולם', כמובן שצריך להגיד לילדים מה לעשות, אומרים להם: 'תיכנס למיטה', 'תעשה כך וכך', **לילדים צריכים כל הזמן להגיד, ולהגיד, ולהגיד, וזו עבודה כזאת קדושה, עבודת החינוך, אומרים ואומרים ואומרים**, אומרים את זה בצורה כזאת ובצורה כזאת, אבל לא צועקים על הילד 'גולם', לא לוקחים את האוויר מהילד, לא לוקחים לו את האפשרות לגדול ולפרוח.

לא יודעים מה עובר על האנשים

כשבן אדם מגיע לבית מדרש לשחרית, מנחה, מעריב, זה דבר קדוש, אל תסתכלו

על האחר, מה אתה יודע מה האחר עובר, מוהרא״ש סיפר שבמקום שהוא גר, אני לא אספר בדיוק את כל הפרטים בדיוק כמו שהיה, אבל העיקר שהמכוון יצא כמו שהיה, היה איזה רב במקום שהיה גר שם מוהרא״ש, וראו אותו כל לילה עובר, מטייל מצד לצד, אז מישהו הגיע ואמר למוהרא״ש: ׳למה אני לא יכול להיות כמו הרב הזה ללא שום דאגות, עולה, יורד, מטייל כל ערב׳, מוהרא״ש סיפר שלרב הזה היו כאלה צרות: אשתו נפטרה, הבת שלו קיבלה התקף עצבים, והוא פשוט ברח כל לילה מהבית כמה דקות כדי להרגיע את העצבים שלו, ומישהו מבחוץ מסתכל ואומר: ׳פשש, למה אני לא יכול להיות כמוהו, ככה מטייל, עולה, יורד׳, אני לא זוכר בדיוק איזה צרות היו לו, אבל היו לו כאלה צרות שאם הוא היה נשאר עוד כמה דקות בבית, הוא פשוט היה מתפוצץ, ובן אדם מבחוץ עוד מקנא, אי אפשר לדעת מה אדם עובר, **בפרט המלמדים צריכים לדעת שכשילדים מגיעים לתלמוד תורה, אף אחד לא יודע מה עובר עליהם, כל ילד מגיע מבית אחר, צריך לתת לכל ילד מילים טובות, צריך לתת לכל ילד אוויר לנשימה, כל ילד חייב את התשומת לב שלו**, יש כאלו שחושבים שתשומת לב זה דבר מבוייש, ׳הנה, הוא צריך תשומת לב׳, ממש לא, בן אדם בריא צריך תשומת לב, וילדים בטח שחייבים, כל ילד וילד חייב תשומת לב.

לתת כבוד לכל נכד ונכד

כשנכדים מגיעים הביתה, אסור לעשות מצב רק מילד אחד, זה נכון שיש לך ילד אחד שנבחן על הרבה גמרא, אסור לעשות מצב רק ממנו, כי יש שם עוד נכד ורואה שאליו לא מתייחסים, הוא יכול להיסגר לכל החיים שלו, צריך לעשות את זה עם הרבה חכמה, **להגדיל את הנכד הזה ואחרי זה את הנכד הזה, שכל אחד ואחד יקבל מחמאה, כולם צריכים לקבל מילים טובות ולהרגיש שהם באמת חשובים ושהם טובים**, ואת זה אנחנו רואים אצל יעקב אבינו, הוא לא החליט שכל ה-12 ילדים הם אחד, ויחד, יש ילד כזה ויש ילד כזה, וככה ׳והיה המחנה הנשאר לפליטה׳, ואי אפשר להגיד לילד: ׳אתה תתנענע בתפילה כמו הילד הזה׳, הוא לא יכול להתנענע כמו הילד הזה, תגיד לו שיתפלל, תגיד לו איך להתנהג, אל תגיד לו להתנהג כמו פלוני, אסור להראות ככה, שיתנהג כמו שהוא יכול להתנהג, כמו שהקדוש ברוך הוא רוצה ממנו שיתנהג.

כל אחד ואחד יכול לזכות לתשובה

כשבן אדם חושב לעצמו: ׳אני בין כה נפלתי, אני בין כה פגמתי׳, אומר לו יעקב אבינו: תציל את מה שאתה יכול להציל, ׳והיה המחנה הנשאר לפליטה״, חוץ מזה שאין כזה דבר ש׳בין כה נפלתי׳, אין כזה דבר, למה, **כי תמיד אפשר לחזור בתשובה, מה זה תשובה יש לאנשים בראש שקר גדול, שתשובה זה מדרגה של איזה צדיקים גדולים שזוכים לתשובה**, אולי תגיד שזה מדרגה של צדיקים לשמור שבת, אם מישהו יגיד ככה, אתה בוודאי תגיד לו: ׳שייגעץ! כולם צריכים לשמור שבת׳, אי אפשר להגיד שרק הצדיקים שומרים שבת, מצות תשובה היא מצווה כמו כל המצות, אי אפשר להגיד שרק צדיקים זוכים להדליק נרות חנוכה, שוטה מי שאומר ככה, כולנו זוכים לשמור שבת ולהדליק נרות חנוכה, כולנו זוכים להניח תפילין וליטול ד׳ מינים, אותו דבר במצות

תשובה, כולנו יכולים לזכות למצוות תשובה.

תשובה מאהבה

לעשות תשובה זה מאוד פשוט, מאוד קל, בן אדם אומר לקדוש ברוך הוא: 'ריבונו של עולם, אני מתחרט, אני מבטיח לך שאני לא הולך לעשות את זה יותר', ואת זה לבד אני בעצמי משוחח עם השם, ואומר לו: **'הקדוש ברוך הוא, צדיקים אומרים שיש בחירה, ואני לא מרגיש שיש לי בחירה, אני כל יום מבטיח לך שאני הולך להיות טוב, שאני הולך ללמוד, שאני הולך להתפלל, ואני כל יום נופל מחדש, איפה הבחירה, אני כל יום אפילו נופל יותר מהיום הקודם'**, כל הדיבורים האלו זה חלק של מצוות תשובה, חז"ל אומרים במסכת יומא [פו:], כשבן אדם עושה תשובה כי הוא פחד מעונש, אז יהיו לו עבירות כשגגות, ואם הוא עושה את זה כי הוא חושב שהקב"ה כל כך טוב, הוא שב בתשובה מאהבת השם, הוא חושב ומתבונן כמה חסדים הקדוש ברוך הוא עושה לו, וכמה הוא פוגם וחוטא נגדו, אז הוא זוכה שכל המצוות האלה נהפכים לזכויות, כל העבירות האלה נהפכים לזכויות.

אפשר להפוך את הכל למצוות

מוהרא"ש סיפר, ואני לא יודע בדיוק על מי הוא סיפר את זה, יש לי תמיד חשד בסיפורים כאלה שזה היה במוהרא"ש עצמו, תמיד כשמוהרא"ש כותב 'היה פעם אצל צדיק אמיתי אחד', אני לא מבין למה הוא מפחד לכתוב את השם, ולכן אני חושב שזה הוא בעצמו, מוהרא"ש כותב שהיה פעם צדיק אמת שראו אותו בליל שבת שר 'אשת חיל', וכשאמר 'גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה', הוא כל כך בכה בדמעות שליש, והרבנית והילדים שאלו אותו 'מה אתה בוכה פה מה קרה' אז הוא ענה 'גמלתהו טוב ולא רע, הקדוש ברוך הוא גומל לי כל הזמן כל כך טוב, הקדוש ברוך הוא עושה לי כל כך טוב, למה אני לא עושה לו בחזרה קצת טוב, זה הסיפור שכותב ממוהרא"ש שהוא שמע על צדיק אמיתי. אז כשבן אדם עושה תשובה מאהבה, כל העבירות האלה נהיו מצוות, **אז למה אתה כל כך שבור למה שלא תלך ללמוד למה שלא תלך להתפלל למה שלא תלך לתפוס מה שאתה כן יכול לתפוס למה אתה מכניע את עצמך למה אתה מזניח את עצמך.**

להתחזק בזקן ופאות

זה הלימוד שר' נתן מוציא מהפרשה הקדושה 'והיה המחנה הנשאר לפליטה', ללכת להציל מה שאפשר להציל, מספרים שר' נתן פעם ראה איזה בית שנשרף, והיהודי הבעל הבית הסתכל על הבית שלו שכבר נשרף, והוא מתחיל לחפש בין כל האפר, מצא שם איזה כפית, מצא שם איזה סיר, ומוציא את זה, אומר ר' נתן: כך אנחנו צריכים לעשות ברוחניות, אם מישהו נשרף, שלא יגיד זהו, הכל נשרף ואין מה לעשות, לך תחפש איזה כפית, תחפש איזה סיר, תחפש איזה מגרדת, תחיה את עצמך עם מה שיש לך, וכשהבן אדם אומר: אני נפלתי, אני פגמתי. הוא צריך להתבונן מה הוא יכול לתפוס, לפחות הנחתי היום תפילין, אני הולך היום עם ציצית, ויש לי זקן ופאות, כתוב בזוהר הקדוש שהזקן מביא פרנסה לאדם, אז אנחנו מבקשים על זה: **ריבונו של עולם, תעזור לי ולכל**

הילדים שלי ולכל הדורות שילכו תמיד עם זקן, אנחנו צריכים לפחד, כי בעולם היום זה כבר לא כל כך חשוב, אנשים שואלים איפה זה כתוב שצריך זקן, אז נבקש מהקדוש ברוך הוא שאנחנו נשמח עם זה, ושהילדים שלנו ישמחו עם זה, שלא ניגע בזקן ובפאות, ונשמח עם זה שאנחנו מאמינים בקדוש ברוך הוא, ושיש לנו מזוזה בדלת.

קדושת המזוזה

והנה מגיע עכשיו חנוכה, ושמים את המנורה מול המזוזה, כי מראים לבן אדם: **אתה לא קולט בכלל מה הולך פה, אתה כל היום עובר פה ליד הדלת, נכנס יוצא, ואתה לא קולט איזה אוצר יש לך פה ליד הדלת, יש לך מזוזה, ובימי חנוכה עושים מזה עסק כדי שבן אדם יתבונן,** לא שמים את המנורה באמצע הסלון, שמים את זה ליד הדלת, כי בזה אומרים ליהודי: תסתכל, יש לך פה מזוזה, למה אתה לא נעצר כשאתה עובר למה אתה לא שם את היד למה אתה לא מנשק את המזוזה למה אתה לא אומר: ריבונו של עולם, תודה לך שאני בריא, מוהרא"ש לימד אותנו, שכשאנחנו יוצאים בבוקר מהבית, אנחנו שמים את היד על המזוזה ואומרים: ריבונו של עולם, תעזור לי לחזור הביתה בשלום, ומי שכבר נשוי אומר: ריבונו של עולם, תעזור שאני ואשתי נחזור הביתה בשלום, וכשחוזרים הביתה, שמים את היד, 'תודה לך רבונו של עולם, תודה לך שחזרנו בשלום הביתה, אני ואשתי'.

לזכור להודות

צריך הרבה להודות להשם על כל מה שעובר עלינו, כשבן אדם מקבל איזה מכה קטנה מן השמים, הוא צריך להתבונן מיד, האם זה בגלל שהוא לא מספיק מודה להשם, עכשיו כשאני עובר עם התינוק שלי, אני מתבונן מה רוצים מהשמים ממני, ואני מיד עונה לעצמי: 'האם אתה לא יודע, תתבייש לך, אתה לא מודה לקדוש ברוך הוא, תסתכל מה שיש לך, תסתכל איך כולם בריאים', פתאום כשילד אחד לא בריא, ואחרי זה אתה שומע שהכל בסדר, הבדיקות תקינות, אתה נרגע, וכשאתה לא צריך ללכת לעשות בדיקות, אתה חושב שאתה לא צריך להודות להשם ואתה רק מתלונן, זה חסר לך, וזה חסר לך, וזה חסר לך, תודה לך השם! אני חשבתי קודם אולי לא אגיד שהתינוק שלי בבית חולים, כי יש אנשים שנבהלים, ברוך השם, הכל טוב, אין מה להיות בפחד, **זה רק הודעה מן השמיים להזכיר אותי, אברך! האם אתה מספיק מודה לקדוש ברוך הוא,** אתה לא מספיק מודה לקדוש ברוך הוא.

להתבונן בחסדי השם

בן אדם מקבל איזה מכה קטנה ביד, אז הוא נזכר שיש לו אצבעות, כשבן אדם מחליק, עכשיו זה מתחיל, מתחילים ימי השלג, שהשם יעזור שאף אחד לא יחליק, אבל אם חס ושלום מישהו מחליק מהשלג, וצריך אחרי זה ללכת עם קורקינט, עם גבס על הרגליים, כל מי שהוא יפגוש, הוא יגיד לו: 'אתה לא יודע בכלל מה זה רגליים, אתה לא יודע להודות מה זה רגליים', אף אחד לא יודע מה זה רגליים עד שלא מקבל מכה ברגליים רח"ל, ורק מתלונן כל הזמן, מתלונן חס ושלום עם שאלות על הקדוש ברוך הוא, אנחנו צריכים לעשות על זה תשובה, אנחנו צריכים להחיות את

עצמינו מאוד עם הדיבור של ר׳ נתן, אני הולך להציל משהו, ולא יכול להסתכל על מה עשו לקח ממני, ולא יכול להיות עסוק כל הזמן עם הדברים שעשו לקח ממני, אני הולך לראות את הטוב שהקב״ה נתן לי, אני הולך לשים לב במצוות שיש, יש לי מזוזה.

עצות נגד פחדים

כשאני הולך להניח את המנורה ליד המזוזה, אתבונן בזה שיש לי מזוזה, בוא ונחזור להיות חברים עם המזוזה, כשמגיע הלילה והילדים אומרים: ׳אבא, אני מפחד, אני מפחד מהלילה׳, תזכרו מהמזוזה, היום נהיה כזה עולם שעל כל דבר שזה לא בעיה, עושים מזה בעיה, זה דבר נורמלי שילדים מפחדים, זה לא התחיל היום, זה התחיל מאז שיש ילדים, פחדים, תמיד ילד היה מפחד בלילה, ולא רק ילדים, אנשים מבוגרים מפחדים, אבל אפשר להרגיע את הילד עם המזוזה, הייתי השבוע בתלמוד תורה, גם היום הייתי צריך ללכת, אבל הייתי ער כל הלילה עם התינוק שבכה, אז לא היה לי כוח היום לנסוע לקרית ברסלב, אבל הייתי שבוע שעבר, וכשאני מגיע אני נותן לילדים לשאול שאלות, הגיע ילד ואמר שרוצה לשאול שאלה בסוד, בשקט בשקט הוא אמר לי לתוך האוזן שהוא מפחד מהלילה, אני לא יכול ח״ו לצחוק לילד מהפחדים שלו, כי הוא יפחד לשאול שאלות יותר, אז עניתי לו: ׳גם אני, גם אני מאוד מפחד, אולי פה בוויליאמסבורג שיש אור בלילה אין פחד, אבל אם הייתי צריך ללכת עכשיו לרחוב מאוד חשוך באמצע הלילה, כנראה שגם אני הייתי מפחד מהלילה׳, אנשים מפחדים וזה דבר נורמלי שמפחדים מהלילה, ומה עושים לזה, כשאני הייתי ילד עוד לא שלחו את כולם לטיפול פסיכולוגי, הממשלה עוד לא שילמה על זה, רק אם היה לנו שבר היו משלמים על כך לבית חולים, **אז ההורים לימדו אותנו ללכת למזוזה ולהגיד: ׳ש-ד-י ישמרני ויצילני מכל רע׳**, וכשמסתכלים בגמרא רואים שגם ר׳ יהושע בן לוי פחד מהלילה [שבועות טו:], ולכן הוא אמר את הפסוקים: ׳יושב בסתר עליון׳, והגמרא שואלת איך עשה כך הרי אסור להתרפאות בדברי תורה וכו׳, **תלמדו את הילדים ותגידו להם: תלכו למזוזה, ותבקש מהקדוש ברוך הוא, ריבונו של עולם תעזור לי שאני לא אפחד.**

לחנך את הילדים לציצית ונטילת ידיים ומזוזה

זה מאד בריא לחנך את הילדים, ללמד אותם לישון עם ציצית, אל תתחילו לשאול שאלות איפה זה כתוב על פי הלכה, **אם אתם רוצים שמירה, אז מגיל שלוש תשימו לילדים ציצית, זה ישמור אותם מכל הבעיות הנפשיות**, אולי זה לא כזה חמוד ביחד עם הפיג׳מה, אז תעשו איזה טלית קטן מאד יפה, עם כל מיני צורות, משהו שיהיה יפה לילדים, שמעתי שמוכרים היום לילדים לכבוד חנוכה כזה לבוש מיוחד, כי צריך להתלבש בצורה כזאת שיהיה לכולם איזה סט של חנוכה, אז תעשו גם בציצית, תעשו ציצית עם רקמה של א׳ ב׳, שתהיה שמירה לילדים, מגיל שלוש תשימו לו כיפה וציצית בלילה, תלמדו אותם נטילת ידיים כמובן, ותלמדו את הילדים לנשק את המזוזה, ולהחיות את עצמנו מהמזוזה, לא לחשוב כל הזמן שפגמנו, לא לשבור את עצמנו כל הזמן, לא להעביר את עצמנו לגמרי לעשו, רבינו אמר שרק פעם ביום נעשה חשבון הנפש, ומאד טוב שפעם

ביום בן אדם ייחד לעצמו זמן, ואז הוא מספר לקדוש ברוך הוא על כל הדברים שהוא צריך לתקן, אבל שאר כל היום יהיה בשמחה, להיות רק בשמחה.

לא לעשות חבילה אחת מכל הצרות

עוד משהו שאנחנו רואים השבוע, כשיעקב אבינו שלח את כל העדרים כתוב 'ורווח תשימו בין עדר ובין עדר', תשימו רווח, לא לעשות הכל ביחד, מביא מוהרא"ש מר' נתן [ליקוטי הלכות כלאי בהמה ד' ח'] **שזה לימוד גדול לאדם שעוברים עליו תקופות קשות, התורה אומרת לו: אל תשים את כל החבילות ביחד, תחלק בין הדברים**, יש בעיה עם חשמל, הולכים לנתק את זה עוד שבועיים, אוקיי, זה עוד שבועיים, יש שבועיים רגוע, מה עכשיו מה עוד, יש בעיה עם האשראי, יש לך עוד חמישה ימים, אוקיי, בעיה נפרדת עוד חמשה ימים, המים נו, אז הזמן כבר עבר, אל תעשו מהכל צרה אחת גדולה, חז"ל אומרים [תענית ח:] שלא להתענות על שני דברים ביחד, למה כי כשיש לבן אדם שני דברים ביחד על המוח, נהיה לו יותר מדי מתוח במוח, והוא כבר לא יכול להתפלל רגיל, ואכן, נבקש מהקדוש ברוך הוא על כל דבר, ונחפש בעצמנו נקודות טובות, נחיה את עצמנו בזה שאנחנו יהודים, ונחיה את עצמנו עם האמונה.

לחפש את הטוב ולהתחזק

כשמתפללים להשם צריך גם להודות להשם, כי לפעמים עצם הבקשות מקשה על המוח, צריך קודם כל להודות, להודות שאנחנו בריאים, היה לי אתמול סיפור יפה פה בישיבה, בחור השאיר לי מכתב, שאני אתפלל שהוא יצליח לשרוד את זה ולחיות, מיד התקשרתי לבחור, שאלתי מה קרה, אז הוא אומר שמצאו אצלו גידול, שאלתי מה קרה, הוא אמר: 'לא יודע, אני כבר הולך מהעולם', אני אומר לו שעוד לא הולכים כזה מהר מהעולם, צריך להתחתן ולגדל דורות, ועוד יהיו ממך דברים יפים, בקיצור, היום הוא אומר לי שהוא הלך הבוקר לרופא יותר גדול, והרופא אמר לו: 'זה היה טעות, זה כלום, אין לך כלום', אתמול הוא כבר הרגיש שהוא הולך מהעולם, לא הולכים כזה מהר, האדם לפעמים נכנס בכזו קטנות הדעת, שהוא לא יכול לצאת מהמיטה, אדם כזה שבור, ולכן צריך לקום ולחפש את הדברים הטובים, אני אומר זה לגבאים ולא רק לגבאים, אני ממנה עכשיו את כל אחד ואחד שיהיה גבאי, **כשאתה מגיע לבית מדרש ואתה רואה שמשהו עובר על מישהו, תפוס אותו לשיחה, והוא יספר לך כמה הוא דחוק, תספר לו שגם אתה דחוק, ותתחילו לרקוד, 'בך רבינו נגילה, בך רבינו נשמחה' ותחיו את עצמכם ביחד,** ותהיו בשמחה.

רפואת הנפש על ידי דיבורי אמונה

אברך אמר לי שאשתו התחילה עם התקפי חרדה, והוא אובד עצות ולא יודע מה לעשות, אמרתי לו דבר ראשון תקשיב לה, תקשיב לכל מה שהיא עוברת, ותגיד לה שהקדוש ברוך הוא כאן, ואם אתה רואה שזה לא עובר, תמשיך אותו דבר, **יש רק עצה אחת, לדבר דיבורי אמונה,** צריך לדעת שאצל נשים יכול להיות הרבה דברים שהם נראים כמו בעיות נפשיות, כי לנשים אין תורה, אין משניות, אין את הגמרא, והן עובדות מאוד מאוד קשה עם הילדים, ולכן כל הניסיונות של הנפש

הרבה יותר קשה אצל הנשים, ומה העצה, להקשיב לה, לדבר איתה, ולהקשיב לה שוב, כשתספר שוב, תקשיב שוב, ותגיד לה שהשם יעזור, ותתפלל עליה.

זמן קדוש של פתיחת הארון

בשעה שפותחים את הארון קודש, בפתיחת הארון, תוריד כמה דמעות על הצרה שאתה עובר בבית, בכל בתי הכנסיות עושים את זה מהר מהר מאוד, מוציאים את הספר תורה בחטף וסוגרים, חבל, ר׳ נתן **היה תמיד ניגש לפתיחת הארון והיה אומר ׳בזמן הזה פותחים את השערי שמים׳, תמיד אפשר לבקש מהשם, אבל בפרט בעת פתיחת הארון**, מוהרא״ש תמיד היה מכניס את עצמו לתוך הארון קודש, והיה בוכה בדמעות שליש, ולפעמים זה היה ממש בקול, רואים שמוהרא״ש כותב במכתבים לאדם שצריך ישועה: ׳כמה פתיחת הארון מסרתי בשבילך, כמה פתיחת הארון מסרתי לשידוך שלך, כמה מסרתי לבריאות שלך׳, פעם לא היו כספות לארון קודש והארון קודש לא היה נעול, והיה אפשר להיכנס לבית כנסת שקט ולפתוח את הארון קודש ולבכות לד׳, מוהרא״ש סיפר שהיה לו מלמד, וכשהיה ילד הוא לא ידע שהמלמד הזה חסיד ברסלב, רק אחרי זה נודע לו מזה, קראו לו ר׳ יעקב מלמד, מוהרא״ש כותב שכל התלמידים שלו גדלו ליראת שמים, אף אחד מהם לא יצא לתרבות רעה, אז היו לומדים בתוך הבית המדרש, ולא היה כספות, וכשהגיע ילד והתלונן על משהו, למשל, שהיה אומר שמשהו כואב לו, או שהוא נפל, היה המלמד אומר לו: ׳תיכנס לתוך הפרוכת׳, והוא פתח את הארון קודש, ואמר לו לבקש ולהתפלל.

להחשיב מצוות צדקה

יש הרבה דברים יפים שהמלמד הזה הכניס בין הילדים, מוהרא״ש סיפר שהמלמד היה מחלק לכל הילדים פרוטה, ואחרי זה היה עובר עם הקופת צדקה, שכל אחד הכניס פרוטה לצדקה, והוא לימד את הילדים: ׳כשאתה מכניס את הפרוטה, תבקש מהשם מה שאתה צריך׳, יש לזה מקור בגמרא, הגמרא מספרת [ירושלמי פאה פ״ח ה״ח] על אביו של האמורא שמואל שהיה נותן לילדיו פרוטות שיתנו לצדקה. בימים שהילדים מגיעים לבית כנסת, כמו בחנוכה ובימי תענית, נותנים לילדים כמה מטבעות, כדי שהם יכניסו לצדקה, צריך להחשיב את המצווה של צדקה, ויש ללמד את הילדים שכשנותנים צדקה מבקשים מהשם, **וכשמגיע פתיחת הארון, אומרים לילדים: ׳עכשיו אפשר לבקש שכולם יהיו בריאים, עכשיו אפשר לבקש על הבן דוד הזה שיהיה לו שידוך, אפשר לבקש על הבן דוד הזה שישוב בתשובה**, אפשר לבקש על אבא ועל אמא ועל סבא ועל סבתא, תבקשו מהשם׳, מתנה גדולה שרבינו נתן לנו, שאנחנו יכולים לשוחח עם הקדוש ברוך הוא, אנחנו יכולים לספר להשם מה שלוחץ לנו.

לדבר יפה ולכבד בבית

כשהאישה מדברת צריך להקשיב לה, וכשהיא מתלוננת צריך להקשיב לה, וכשהיא צועקת לא קרה כלום, צריך לדון אותה לכף זכות, וכשהיא צועקת בטלפון ואומרת: ׳אם אתה לא מגיע עכשיו אתה כבר לא צריך להגיע בכלל׳, אז אל תגיד לה בחזרה: ׳טוב, אז אני לא מגיע, הרי את אמרת לי שלא אבוא׳, אל תחזיר, **תדבר**

יפה, נכון שהיא מדברת קצת דיבורים מיותרים, אבל זה מגיע מזה שהיא עובדת כל כך קשה עם הילדים ועם צרכי הבית, תלך הביתה ותעזור לה, מה אתה יושב בבית מדרש, אתה מחזק אנשים, זה דבר מאוד יפה לחזק אנשים, אבל אתה יכול עכשיו לחזק את אשתך, ואם זה יום שהיא צריכה ללכת, ואין מי שישמור על הילדים, מה זה שזה לא מעניין אותך כלום, ריבונו של עולם תעזוב את הכל ותרוץ הביתה, אתה הולך לפה, אתה הולך לשם, מה עובר עליך תעצור את הכל ותלך הביתה, היא צריכה ללכת עכשיו, רבינו כל כך הזהיר אותנו [שיחות הר"ן שיחה רס"ד] לכבד את הנשים, איך אפשר להיות יותר חכם מרבינו איך אפשר להגיד שאני חסיד ברסלב יותר מרבינו, איך אפשר להגיד שאני חסיד ברסלב אמיתי שיודע את המנהג האמיתי, ואני מכיר את כל השמות של כל המשפיעים של ברסלב של כל הדורות וכו', כל זה לא שווה כלום, אני צריך להקשיב לרבינו, אני צריך לציית לרבינו, רבינו אמר לייקר ולכבד את הנשים, ולא ללכת בזמן הזה לחזק אנשים.

לתת לבחורים להיות עסקנים

מאוד מאוד יפה שמחזקים אנשים, מאוד מאוד יפה לעשות חסד, זו מצווה מאוד גדולה, גם אני צריך להגיע לפעמים לארגוני חסד, גם לי יש לפעמים פיצוץ בצנרת וכדומה, אבל צריך לדעת שהבית קודם להכל, לא יודע למה בכל הארגוני חסד האלו מתעקשים והם לא לוקחים בחורים לעסקנים בארגון, הרי זה הדבר הכי חכם והכי נכון, לבחורים אין סבלנות לשבת בישיבה כל כך הרבה שעות, אם לא הולך לו שידוך, שילך לעזור לאנשים, שיתקן גלגלים, שיפתח רכב שננעל, ואברך שילך הביתה, לא מדבר על מי שחס ושלום כבר נפרד או גרוש וכבר מחפש שידוך, זה כבר סיפור אחר, אבל מי שנשוי שילך הביתה לעשות חסד, ודוקא בחורים שילכו לעבוד בזה, צריך לקחת ארגון חסד, צריך לקחת מישהו לבית חולים, להביא מבית חולים, למה לא לוקחים את הבחורים, אין לבחור מה לעשות, קחו אותו, מה שזרקו אותו מהישיבה הזאת ומהישיבה הזאת, אני מוכן להיות הכונן של הבחורים, אבל אני צריך לעשות את זה מהבית, אני לא יכול לצאת מהבית.

להיזהר בשמירת עיניים

צריך לתת לבחורים לעשות משהו בזמן הפנוי, שלא יהיו בשעמום, כי אם אין לו מה לעשות, הבחור נופל בראיות אסורות, מה יש לו לעשות הוא נהיה חולה מזה, נהיה לו גידול במוח, בעלי ראתן, כבר שוכחים מהאמונה, והוא כבר באמת חושב שההוא מנהיג את העולם, והנשיא הזה מנהיג את העולם, וכבר מפחד מה יהיה מהכלכלה, ומפחד ממה שאומרים לפי החשבון הכסף לא יהיה שווה כלום עוד כמה שנים, כל מיני שטויות, שוכחים שהשם מנהיג את העולם, והכל מגיע מכל מיני ראיות, רואים את החכם הזה מדבר והחכם הזה מדבר, במקום זה תתנו לבחורים כלי עבודה שילכו לעזור לאנשים, זה נהנה וזה נהנה.

לדבר יפה ולא חייבים מתנות יקרות

אבל אתה אברך נשוי, רוץ הביתה, תעזור לילדים, תקלחו את הילדים, תעזור לאשתך, מה אתה מפחד להגיד לאשתך: 'תצאי קצת, תטיילי קצת חצי שעה בחוץ

עם חברה, אני אהיה עם הילדים', הרי היא יושבת עם הילדים 24 שעות, תבוא הביתה, תהיה ממלא מקום שלה קצת, חצי שעה שעה, ותיתן לה לצאת שתקבל כוחות חדשים, **למה אתה צריך לצאת החוצה ושהיא תהיה כל היום בבית עם הילדים, מה אכפת לך שהיא תלך קצת לאמא שלה, שתלך קצת לאחות שלה, ואתה תשב קצת עם התינוק, תשגיח קצת, אל תהיו יותר חכמים מרבינו**, אל תגיד שאם רבינו היה יודע איזה אישה יש לי, הוא היה מדבר אחרת, אל תהיה יותר חכם, תכבד אותה, ואם היא צועקת לא קרה כלום, גם אם אתה אומר שהיא כל היום שלילית, שלילית, שלילית, עם קצת סבלנות, ועם המון מילים טובות היא תשתנה לגמרי, אתה בטוח שאתה חייב לבוא הביתה עם איזה מתנה יקרה מאוד, צריך להביא איזה מעיל יקר, איזה יהלום יקר, זה לא נכון, צריך רק לדבר יקר, דיבורים יקרים, ולייקר אותה באמת, להחשיב אותה כדבר יקר, זה שני הדברים שצריך: לדבר יקר ולהחשיב אותה כדבר יקר.

שלום בית בכמה דולרים בודדים

אם אתם חושבים אחרת, תשאלו, אתם לא צריכים לשאול מעצמכם, אתם יכולים להגיד שחבר ביקש לשאול, תשאלו, אם אתה שואל שיש נשים שכן רוצות דברים יקרים, כן רוצות תכשיטים יקרים, מותר לה לרצות, אבל אם לבעל יש שכל, והוא נותן לה המון מילים טובות והוא מקשיב לה, הוא יכול להגיד לה: 'בעזרת השם עוד מעט יהיה לי יותר כסף ואני אוכל לקנות לה', ואז היא לא תתחיל לאיים: 'טוב, אז אני לא מגיעה הביתה, אני לא ממשיכה', מותר לה לרצות ומותר לה לבקש, וזה בסדר גמור, ואם הבעל יכול לממן את זה, בשמחה רבה, אבל אם אין לו, שימשיך לדבר יפה, שיגיד שבעזרת השם הוא יקנה, שיבוא היום, **כמה עולה שלום בית, שלום בית עולה חבילת פופקורן גדולה וקצת שקדים**, מביאים את זה הביתה, שופכים את זה באמצע השולחן, מביאים עוד איזה בקבוק מים, ויושבים אחד ליד השני ומשוחחים, זה שלום בית.

יום קניות בחמשה דולר

אל תגיד 'אם היה לי כסף הייתי מוציא אותה לשם ושם', איפה תלך לאן תלך אין לאן ללכת, אתה צריך קודם כל שהמקום יהיה מקום כשר, שהבשר יהיה בהכשר הכי מהודר, וכשתגיע לשם אתה תשלם 200 דולר לחתיכת בשר שלא מבושל, תלעס את זה כל הלילה ולא תוכל לבלוע את זה, וכל הזמן תפלוט את זה מהפה בתוך איזה מפית, ותגיד לחברים שלך שזה היה 'משהו משהו', כי אתה לא יכול לדבר נגד כל האורות המסנוורים, אתה חייב להגיד שזה היה טוב, אבל אין לזה טעם, אין לאן ללכת, **שלום בית לא עולה כסף**, תשאלו, תשאלו אם אתם חושבים אחרת, אם יש כבר ילדים גדולים, מבקשים מהילד הגדול לשמור על הקטנים בייביסיטר, ויוצאים קצת החוצה כמה דקות, מוהרא"ש היה אומר: 'כמה עולה לצאת עם האישה בכל יום ראשון לשופינג', אברך אמר שאין לו כסף לצאת איתה, אמר לו מוהרא"ש: 'תצא איתה, תלך מחנות אחת לחנות השנייה, ועל כל דבר תגיד 'אדרבה, את רוצה את זה, אדרבה, בואי נלך לחנות אחרת, אולי יש שם משהו יותר יפה', מסתכלים על עוד דברים ועוד דברים, בינתיים עברו כמה שעות, ואז קונים איזה חתיכת פיצה

ובקבוק סודה, וכל זה עלה 5 דולר, יום שלם של שופינג ב- 5 דולר וכולם שמחים.

העיקר הם הדיבורים היפים

הכל בסוף תלוי בדיבור של האדם, תדבר אליה יפה, אל תבטל אותה, אל תזלזל בה, תקשיב לה, ואם אתה מתלונן שעל כל דבר היא אומרת לך 'אני צריכה לשאול את אמא שלי', נו, תהיה חכם, אתה תגיד לה את זה, כל דבר שאתם מדברים, תגיד לה: 'אולי תשאלי את אמא שלך', תתייעצי עם אחות שלך, מה קרה לא קרה כלום, אתה לא חייב להיות הבעל הבית היחיד בבית, מותר לה להתייעץ, מה אתה מתלונן שכל דבר היא אומרת 'חברה שלי אמרה', אתה תגיד לה את זה: 'תשאלי את חברה שלך, תתייעצי איתה', ואם היא אומרת 'חברה שלי אמרה שצריך ככה וככה', אז תענה 'נכון, גם אני חושב ככה, צריך עוד לחשוב על זה, כי הרגע קצת המשכורת פחות ממה שציפיתי, ועוד מעט המשכורת תגדל ונקנה לך את זה', **העיקר זה לדבר יפה**, שמעתי סיפור יפה שמישהו הלך לשאול את הפני מנחם מגור: 'האם זה נכון שאומרים שיש סגולה לשלום בית ללכת עם האישה לקבר של אהרן הכהן ב'הר ההר', האם זה נכון שזה סגולה לשלום בית', ענה לו הרבי הפני מנחם: 'כל מקום שהולכים אליו עם האישה, זה סגולה לשלום בית', יש מספרים את זה על אדמו"רים אחרים, אבל הסיפור הזה נכון, המסר הזה נכון, צריך לצאת קצת, לטייל קצת פה וקצת שם, חוזרים הביתה.

כל הקדושה תלויה בשלום בית

כשרבינו כל כך הזהיר אותנו לכבד את הנשים, חייב להיות שבזה תלויה כל הקדושה שלנו, אצל רבינו חנוכה היה זמן שהיו מתכנסים אליו ושומעים את דיבוריו, ולכן אנחנו צריכים כעת לציית לרבינו ולהקשיב לדבריו, כעת זה לא שייך לנסוע לרבינו בחנוכה, מוהרא"ש היה מאוד נגד כל אלה שנוסעים לאומן בשבת חנוכה, הוא אמר שהמקור של זה, זה סוכני הנסיעות, הם המציאו את זה, כי רבינו רצה בחייו שיבואו אליו בשבת חנוכה, אבל אחר הסתלקותו הוא רצה שנבוא אליו רק לראש השנה, בחנוכה אברך צריך להיות בבית עם האישה והילדים, **אפשר לזכות לקדושה יתירה מאוד בבית, אבל זה הולך רק ביחד עם שלום בית, וצריך על זה חיזוק**, אל תשאלו אותי למה צריך לדבר על זה כל שבוע, מישהו אמר לי: 'למה יש כל כך הרבה תיקים של שלום בית בהיכל הקודש, כל שבוע בשיעורים ובעצתו אמונה מדברים משלום בית, למה יש כל כך הרבה בעיות של שלום בית', אנחנו מדברים מזה כי רבינו אמר לדבר מזה, כי צריך על זה הרבה חיזוק, כי הס"מ רוצה לשבור את האדם בקדושה, והוא יודע שאם הוא שובר אותו בבית, הוא כבר תפוס אצלו, מילה פה ומילה שם שנאמרת לא במקום, וזהו, אין קדושה יותר.

לתת לה תשומת לב ולזכות לקדושה

האם האישה חייבת לציית לבעל, לא, אין כזה חיוב, לא כתוב בכתובה שהיא צריכה לציית, אברך בוכה: 'היא לא מצייתת לי, היא לא מקשיבה לי', היא לא צריכה לציית לך, תכבד אותה, היא צריכה לכבד אותך, היא לא צריכה לעשות בדיוק את מה שאתה אומר, עדיין תמשיך להעריך אותה, להקשיב לה, אנחנו רואים את זה

על התנא הקדוש ר׳ חייא בגמרא, הגמרא מספרת [בבא מציעא פה:] שר׳ חייא היה יכול להביא את הגאולה, הגמרא מספרת שכשרצו להיכנס למערה של ר׳ חייא, אי אפשר היה לפתוח את המערה, אי אפשר להכניס שם את התנאים והאמוראים, אנשים התפעלו מהגדולה והקדושה של ר׳ חייא, **והגמרא מספרת את כל סוד קדושת ר׳ חייא** [ביבמות סג:], שאף שאשתו היתה מצערת אותו בכל זאת כל פעם כשהיה באיזה מקום, באיזה מסיבה, באיזה וואכנאכט, הוא היה מביא משם איזה ממתק לאשתו, הוא ידע מה היא מחבבת, והיה מכניס משהו לכיס, והיה מביא לה, כמובן שצריך רשות מבעל הוואכנאכט, אי אפשר לקחת דברים בלי רשות, מספרים שמישהו עשה שלום זכר מאוד יוקרתי, ואחרי חמש דקות כבר לא היה כלום על השולחן, הוא לא ידע מה לעשות, אז מישהו אמר לו שהוא יכול לטפל בזה, ונעמד והכריז שנקרע העירוב ואסור לטלטל, ואז כולם הוציאו מהכיס את הדברים על השולחן בחזרה, כמובן שצריך לשאול את בעל השמחה, אבל אפשר שבמקום שהבן אדם עצמו יאכל משהו, הוא ישים בכיס איזה ממתק שהוא רצה לאכול במקום, ובמקום לאכול את זה הוא שם את זה בכיס ומביא את זה הביתה לאישה, כך ר׳ חייא עשה, לכן הוא הגיע לדרגות כאלה של קדושה, זה כל כך חשוב לבעל שיתקשר באמצע היום הביתה, כך תהא לו שמירה.

לא להתייאש

רבינו דיבר המון נגד חכמות המדומות שמפילים את האדם לשאול תחתית, ובאנגלית קוראים לזה ׳קומפלקס׳, ולאברך עובר כל מיני חכמות ושטויות והבלים, עכשיו הוא לא יגיד איזה מילה טובה, בחנוכה הוא יגיד, רק בחנוכה הוא חושב להגיד מילה טובה, תגיד עכשיו, מה אתה מתחכם, מה אתה עושה סיפורים, תוציא מילה יפה מהבית, תגיד את הרגשות שלך, תדבר יפה בבית, השם יעזור שנוכל לזכות לציית לרבינו, אני לא יכול בשעה אחת להכניס את כל מה שיש השבוע בפרשה כזאת יפה, רואים בפרשה איך האבות הקדושים חיו עם תפילה ואמונה ואף פעם לא עזבו את השם, השם יעזור שנוכל לציית, שנוכל ללכת כל יום להתבודד ונחיה את עצמנו עם מה שכן יש לנו, ושיהיה לנו אמונת חכמים, **וכשרבינו אמר שאין שום ייאוש בעולם, אנחנו נאמין לרבינו, אני לעצמי רואה שאני כבר לאחר ייאוש, אבל רבינו אמר לי שאין כזה דבר ייאוש, וכשרבינו כן נותן לי תקווה, אני מאמין לרבינו**, בעיניים שלי זה נראה שזהו, כל יום אני אומר את אותם מילים ואני שוב נופל ואני שוב קם ושוב נופל ואין פה כלום, אבל רבינו אמר שאין ייאוש, רבינו אמר לחזור שוב להשם, לדבר שוב עם השם.

להאמין ברבינו שנצא מהבוץ

ואם תשאל מה הנקודה, לאן אתה רוצה להגיע, התשובה היא אני לא מגיע לאף מקום, לא משנה, אני אמשיך לעשות את מה שרבינו אמר לי, רבינו אמר לי נפלת, לך שוב פעם למקווה, תגיד תיקון הכללי ותגיד שוב פעם לקדוש ברוך הוא שאתה הולך להיות טוב, כן, נכון שהמשחק הזה כבר נמשך כל כך הרבה זמן, בכל זאת אומר לנו רבינו שזה לא משחק אלא זה נקודת האמת, שוב לחזור להקב״ה על אף שאני יודע שאני כבר אבוד, רבינו אמר

לנו 'תחזור להקב"ה', רבינו אמר כשאתה הולך בתוך הבוץ, מה העצה אתה מוציא רגל, אתה הולך הלאה, ואז אתה מוציא את הרגל השנייה ואז שוב פעם, אבל בכל רגע הרגל השנייה כן טובעת בבוץ, כך הולכים, רגל אחת בבוץ, רגל אחת מחוץ לבוץ, רגל אחת בבוץ, רגל אחת מחוץ לבוץ, אבל אם אתה הולך בתוך הבוץ, לא משנה, תלך, תלך, תלך עד שאתה תצא מהבוץ, וכל הזמן תצעק להשם, 'ריבונו של עולם, תוציא אותי מהבוץ', הבוץ הכי עמוק שרק יש, תצעק 'ריבונו של עולם, תעזור לי'.

להתרחק מחומרות ופרישות

אני מאוד מבקש, אל תיפלו ביצר הרע הזה של ה'איצטלא דרבנן', מגיע לדבר ככה יפה לאדם, ככה 'צדיקים היו עושים חומרות ופרישות', מדבר ככה בצורה יפה, זה הרבה יותר גרוע, כמו שרש"י מביא על השבוע בפרשה 'ויחבקהו וישקהו', שעשו חיבק את יעקב אבינו, רבינו סיפר שכשהיה בארץ ישראל, הגיע ערבי עם סכין ורצה לדקור את רבינו, הוא רצה להרוג את רבינו, רבינו ניצל בסוף, הערבי הזה בסוף חיבק את רבינו, זה היה ס"מ, רבינו אמר 'אני יותר פחדתי מהחיבוק שלו מאשר מהסכין שלו', מגיע לפעמים מישהו ב'איצטלא דרבנן' בצורה כזאת יפה ואומר 'להתנהג בחומרות ופרישות, צריך לפרוש', זה מה שהס"מ רוצה, כי אז הוא מפיל את האדם לעבירות, 'עושים מעשה זמרי ומבקשים שכר כפנחס', הוא אומר לו: 'בוא, אתה תהיה כמו פנחס, אתה תהיה צדיק, אתה תהיה מלאך השרת ממש', ובסוף הוא נופל כמו זמרי, מאוד מאוד קשה לדבר ברבים דברים כאלה, צריך להתנהג כמו שכתוב בשולחן ערוך, וזה מעניין שכשאברך נפל לעבירה, פחות מציק לו, ולא מגיע לשאול מה לעשות, אבל כשמגיע לחומרות ופרישות הוא שואל למה לא להחמיר ולפרוש, לעשות אולי ככה וככה, ריבונו של עולם, אסור להתנהג ככה, צריך להתנהג לפי שולחן ערוך, השם יעזור שנוכל לחיות כמו שרבינו רצה, להחיות את עצמנו עם הציצית ועם השבת, ועם כל הדברים טובים, ואז יהיו מאיתנו דברים יפים מאוד.

***

שב"ק חיי שרה תשפ"ז בצל ראש הישיבה שליט"א בוויליאמסבורג

⚠ מדור זה נכתב מפי השומעים ויתכ
שהדברים לא מדוייקים או לא הובנו כראוי

- בשבת התקיים באווארפ"ן של חתן ששני המחותנים גרים בקרית ברסלב, בליל שבת כשנכנס ראש הישיבה הוא ניגש אליהם ונתן להם מזל טוב, ושאל אותם אם כעת כבר יותר קל להם לחתן בבית מדרש, כי הם לא מחתנים כעת את הילד הראשון, ובילד הראשון עדיין חושבים מה יאמר הגיס ומה יאמר האח, אבל מילד לילד זה נעשה יותר קל, אין לחץ, ויש שמחה, ושאל את אבי הכלה כמה עולה לו כל הוצאות השמחה, וענה את הסכום הקטן שהוא משלם, ואמר לו ראש הישיבה שאת הסכום הזה הוא בין כה היה מוציא בשנים הקרובות אם לא היה מחתן את בתו בגיל זה, ובין כה צריך לקנות לה בגדים ומאכלים וכו', ונמצא שלא שילם כעת כלום על הוצאות החתונה.
- ואמר שאף שבליל שישי דיבר מאוד נגד המטפלים, בכל זאת מי שרוצה ללכת למטפל והמטפל יכול לתת לו את העצות של רבינו, והוא יגיד למטופל שיבקש מהקב"ה שיצא מזה, והמטפל בעצמו גם יבקש עליו, באופן כזה מומלץ ללכת למטפל, ואמר שכבר חשב כמה פעמים להפסיק לדבר מענין זה, אבל מה לעשות שהרגיש באמצע השיעור שהוא חייב לדבר מזה, מאוד קשה למצוא היום אנשים שלא הולכים לטיפול... כולם הולכים למטפלים.
- ואמר שעשו עוול נורא בענין הבחירות בארה"ב שעירבו את הילדים לתוך כל הפוליטיקה הזאת, אף שהצדיקים הקודמים הורו לצאת להצביע בכל זאת מעולם לא עירבו את הילדים, וכעת אמרו לילדים להתקשר למבוגרים לצאת להצביע ועשו להם הגרלה על צעצועים, וכך מכניסים את דברי ההבל בילדים דרך הדלת האחורית, במקום לומר להם שהקב"ה מנהיג את העולם, מלמדים אותם שמנהיגי ארה"ב מנהיגים את העולם, ואמר שהוא שמח שבסוף כל אלו שהצביעו בעדם הפסידו את הבחירות, כי כך יראו הילדים שלא קרה כלום, והקב"ה מנהיג את העולם ולא הפוליטיקאים.
- דיבר בחשיבות הגיליונות והקונטרסים, וכמה משקיעים ראש בכותרות שלהם כדי שימשוך את עין האנשים וכך יסתכלו בפנים ויזכרו שיש הקב"ה בעולם, ואמר שרוצה לעשות קונטרס 'אל תתאבד', וכך בן אדם שירצה להתאבד יסתכל בפנים

ויכול להיות שיגיע להחלטה לא להתאבד, כמו כן מי שיש לו בעיות של שלום בית וכבר רוצה להתגרש, לא יסתכל על גליון 'שלום בית', אבל כשיראה כותרת 'להתגרש זה לא פתרון', זה ימשוך אותו והוא יקרא את זה, וזה יכול להציל לו את החיים.

- ואמר שפעם אחת היה מקרה שממול בית הכנסת הראשון של היכל הקודש בוויליאמסבורג היה גר שם יהודי חולה ששם קץ לחייו והתאבד רח"ל, ואמר מוהרא"ש שאנחנו אשמים בזה, כי לא עשינו מספיק הפצה, והיינו יכולים לחזק ולעודד את נפשו שלא יגיע לזה, ואמר ראש הישיבה שכעת כששמעו מקרים כאלו זה מעורר אותו לתשובה שצריך יותר לכתוב ולחזק ולדבר ולהפיץ את העצות של רבינו.

- ודיבר אודות התלמידות בבתי הספר, שהלימודים שם לא הכי חשובים, והעיקר זה המוסר והאמונה, ואמר שאחיותיו לא הלכו כל כך הרבה לבית הספר כי היו עסוקים לעזור לסבתא שלהן בבית, וזה היה חשוב יותר להוריו.

- בשבת בבוקר לפני התפילה לימד בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, חלק א' סימן צ"ב 'על ידי מה שאדם נע ונד בתוך ביתו יכול להחיות מתים', וביאר שהכוונה היא שעל ידי מה שהאדם פעיל בבית, והוא לא יושב במקומו מתוך ישנונית, הוא יכול להחיות את ביתו, כי אם האברך יושב על מקומו בשקט בטלפון שלו או בשאר הדברים שמעניינים אותו, והאמא יושבת על הכורסא עם הטלפון שלה או שאר דברי ההבל שיש לה, הכל מת בבית, אין חיות בבית, וגם אם הוא יושב ולומד בפינה שלו הוא צריך להיות מעורב יותר בבית, אבל אם האדם פעיל בבית, הוא מדבר עם אשתו ילדיו, ועוזר בבית, הכל מתחיל לקבל חיות, הוא יכול פשוט להחיות מתים בבית, ואמר שיותר קל להוציא אדם מת מקברו ולהחיות אותו מאשר לקחת בן אדם חי שאין לו חיות ולהכניס בו חיות.

- ואמר שיכול להיות גם שהכוונה שהוא נע ונד בביתו ומתבודד בביתו ומדבר עם הקב"ה, הוא יכול לקבל תחיית המתים לנשמתו, כמו כן אמר שיכול להיות שהכוונה על לימוד התורה, שלומד תורה מתוך נענוע, והוא נע ונד בעת לימודו בביתו, על ידי זה זוכה להחיות את עצמו ממש.

- אח"כ המשיך ללמוד בחלק א' סימן צ"ג, בענין משא ומתן באמונה, רבינו אומר שעל ידי משא ומתן באמונה יכול האדם להגיע למדרגה של למעלה מהזמן ויכול לזכות להתפלל בשכל צח, ולהגיע לגדלות המוחין.

- ושאל את האברכים מה חידשו, וכשענו שלא חידשו כלום, אמר להם שבכל שבת חייב האדם לחדש איזה דבר בתורה ועבודה, ואם לא מחדש כלום יש בזיונות לנשמה יתירה כשהיא חוזרת למעלה במוצאי שבת, וכששאלו את ראש הישיבה מה חידש, אמר שחידש את מה שאמר בדברי רבינו שמי שנע ונד זוכה לתחיית המתים, ואף שכבר חידש זאת באמצע השבוע בימות החול, אבל בשבת חידש את עצמו עם דיבורים אלו וגם זה נחשב לחידוש.

- שאל את אחד האברכים במה הוא עוסק, ואמר שהוא מחפש עבודה, ואמר לו ראש הישיבה שבאיזור שהוא גר מאוד קשה למצוא עבודה, וכדאי שילך להפצה, אפשר ללמוד כל היום, ובערב בשעה

אחת ללכת להפיץ מדלת לדלת ועושים מזה פרנסה גדולה יותר ממי שעובד כל היום.

- בליל שבת הושיב לידו כמה ילדים יתומים שהגיעו לשבת, ונתן להם תשומת לב כל הזמן, ואף שבבוקר רצו ללכת לשמחה משפחתית במקום אחר, אבל המשיכו לבוא גם בבוקר כי קיבלו תשומת לב מיוחדת, וכשאמרו קדיש אחרי התפילה אמר להם ראש הישיבה: תדעו שכעת יש רעש גדול בשמים, כי כולם מקנאים באביכם שזוכה שבניו אומרים יתגדל ויתקדש שמיה רבא בבית מדרש של ברסלב, בבית מדרשו של רבינו יחד עם אנשי שלומינו, כי בשמים לא מקנאים בעשירים וגבירים, אלא ברבינו ותורתו, וראש הישיבה דיבר עם האברך שהביא אותם, שישכנע את הילדים לגרוס משניות לעילוי נשמת אביהם, ואמר לאברך שלא יפחד מאחרים, כי יכול להיות טובה גדולה לנשמת אביהם, והצלה גדולה לעצמם לנצח נצחים, ואמר לאברך שיכול ליתן להם סוכריות במקומו... וראש הישיבה נתן להם סוכריות שיתנו גם לאחיותיהם.
- כשראה ילד אחד שמביא לאביו מיני מזונות, שיבח מאוד את הילד שהוא מכבד את אביו ועשה ממנו מצב גדול כדי שילמדו כולם לכבד את אביהם.
- בעת שהתחיל סיפורי מעשיות ואמר את הנוסח 'להתוודע ולהגלות', דייק מה שכתוב שם 'פרומע אידן', שאין הכוונה למה שקוראים כעת פרום, שזה מישהו עם הרבה נערוו"ן, אלא הכוונה ליראי השם.
- המשיך לספר במעשה א' מעשה 'אבדת בת מלך', וביאר שהכוונה על כל נשמה יהודית שנאבדת, ולמלך מלכי המלכים יש צער גדול מזה, וביאר שכשאומרים שהבת מלך נאבדה, הנשמה נאבדה, אין הכוונה שהאדם התחיל ללבוש מכנסי ג'ינס וכדומה, אלא הכוונה אף כשהולכים עם בגדי רבנים עדיין יכול להיות שהאדם אבוד מהקב"ה ושכח מהקב"ה, והוא עסוק בתאוותיו ורצונותיו, ונאבדו לו הרצונות והתשוקה לעבודת השם.
- ואמר שבת מלך שנאבדה יכול להיות גם הכוונה שהוא נאבד במוחו ובראשו, והחליט אצלו שהוא כבר אבוד, וכבר אינו יכול לחזור ולהתקרב אל ד'.
- וביאר שהשני למלכות הכוונה על הצדיק שמחפש את הנשמות האבודות ורוצה להחזירם אל הקב"ה,
- ורבינו מספר: שהשני למלכות מצא אותה ושאל אותה איך באה לשם, וענתה שכיון שנזרק דיבור מאביה המלך שיקח אותה ה'לא טוב', כאן המקום של ה'לא טוב' והם לקחו אותה, ושאל השני למלכות 'איך אוכל להוציא אותך מכאן', ואמרה: אי אפשר להוציא אותי מכאן, כי אם תבחר לך מקום ותשב שם שנה אחת ותתגעגע אחרי בכל הזמן ותהא מבקש ומצפה להוציא אותי.
- וביאר ראש הישיבה שיש כאן לימוד גדול, שאם האדם נאבד מהקב"ה, והוא נמצא אצל ה'לא טוב', אצל התאוות והקליפות, ומלא בנסיונות כבדים, ומאוד קשה לצאת מזה, בכל זאת מגיע רבינו כאן ונותן לנו עצה איך לצאת מזה, ואמר שבנוהג שבעולם, שמכל שאלה עושים תירוץ, אם למשל אדם נפל עמוק לעבירות, ובאים לשאול אותו איך אתה עושה עבירה כזו גדולה, הוא עושה מזה תירוץ והוא אומר 'מה לעשות שאני מכור לעבירה', במקום לצאת מהבעיה

ומההתמכרות, הוא מתרץ לעצמו שהוא מכור והוא בבעיה ולא צריך לצאת מזה, ונתן משל לאחד שמכור לכרטיסי לוטו, והוא יושב לילה שלם ומגרד כרטיסים, הרי מדובר בטיפשות נוראה, וזה משחק של הס״מ כדי שהאדם יאבד את כספו, אבל האדם מתרץ לעצמו ׳אני מכור לזה וזהו׳.

- ומגיע כאן רבינו ונותן לנו דרך ועצה אף למי שמכור ותפוס בקליפות, על ידי הרצונות, על ידי הכיסופין והגעגועים, כשהאדם ממשיך לכסוף ולרצות וממשיך לבקש ולהתחנן אל ד׳, הוא בסוף יצא מזה, על אף שהוא כל כך עמוק בקליפות.

- ודיבר על אלו שנופלים ל״ע בראיות אסורות בצפייה בכלים אסורים, שיש להם עצה לזה, שיאמרו להקב״ה: רבש״ע אני מסתתר כאן בחדרי חדרים, ואולי אני חושב שאף אחד לא רואה, אבל אני יודע שאתה הקב״ה רואה הכל, אנא תעזרני, אני רוצה לצאת מזה, אני רוצה עיניים טהורות.

- ודיבר מענין הקבוצות ברשתות חברתיות, ואמר שזו סכנה נוראה, כי אף למי שיש לו סינון שיכול לסנן כל מה שקשור לניאוף, בכל זאת אין סינון לליצנות, וכל מי ששקוע בטכנולוגיה ובחדשות ובקבוצות של ליצים, מאבד את התמימות שלו, כל מי שנמצא בקבוצה, אף שאין שם עבירות, בכל זאת מאבדים שם את הרגש לקדושה ולרבינו, וצריך להתחנן להקב״ה ולבקש שיזכו לצאת מזה ולהתנתק מזה.

- והתחיל לדבר מענין התמימות, שאצל רבינו אפשר לקבל רק על ידי תמימות, ואם יש לאדם יותר תמימות הוא יכול לקבל יותר מרבינו, ואמר שרואים שאחינו מעדות המזרח נמשכים הרבה יותר לרבינו, ורואים אותם לרבבות באומאן בראש השנה, ועל אף שיש להם גדולים וצדיקים ומקובלים, בכל זאת הם נמשכים לרבינו כמו מגנט, כי יש בהם תמימות יתירה, וכל מי שיש בו תמימות נמשך לרבינו, כי כל תורת רבינו היא בתמימות, לדבר אל ד׳ בתמימות, להאמין בתמימות, ואשרי האדם שיש בו תמימות, ואוי לו לאדם המתחכם ומתמלא בליצנות.

- ואמר שיש הרבה מקומות ששם חשוב מאוד כל מי שיש חכמה יתירה וכל מי שיותר חריף ויותר חד, ואילו פשוטי המון עם לא נחשבים לכלום, ואמר שבהרבה מקומות רואים מלפנים כאילו שהם מקרבים את כולם, ומקרבים אף את מי שאינו נחשב כחשוב בקהילתם, בכל זאת כשמגיע הדבר לשידוך, רוב האנשים לא יסכימו להשתדך כי אם עם החכמים והחשובים, ולא ישתדכו אם יש איזה סבא מעדות המזרח למעלה ג׳ דורות, אבל רבינו נותן לנו תמימות, ומראה לנו מה חשוב באמת, ואדרבה בני עדות המזרח חשובים יותר אצל רבינו מאשר אנשים חכמים וחריפים, ומי שיש לו חכמה גדולה חייב להקריב הרבה כשמתקרב לרבינו, חייבים להניח בצד את כל החכמות ולהתפלל בתמימות וללמוד בתמימות וליתן צדקה בתמימות.

- ואמר שמוהרא״ש מאוד חיבב לדבר עם אנשים שיש להם ראש חזק, והיה אחד מאנשי שלומינו שחתנו ידע את כל ליקוטי מוהר״ן ישר והפוך, ומוהרא״ש אהב לדבר איתו, אבל האברך לא הצליח לקבל מרבינו את העצות בפשיטות ותמימות.

- אח״כ הסתובב לחתן ואמר: שכחתי לגמרי שיש כאן חתן, אני צריך לדבר מענינים של חתן, והתחיל לדבר מבנין בית בישראל, שיש רק על ידי רבינו אפשר

לבנות בית, כי רבינו נותן תמימות בבית, וכשמכניסים בבית את העצות של רבינו אפשר להחזיק מעמד, וסיפר שאחרי נישואיו הרגיש שהוא אובד עצות ממש, ולא ידע איך אפשר להסתדר עם האשה, הרי אסור לדבר איתה, אל תרבה שיחה וכו', ורצה להיות צדיק וירא שמים, ולא רצה להיכשל, והלך לשאול את המגיד שיעור שלו מה לעשות, הרי אמרו אל תרבה שיחה עם האשה, ואמר לו המגי"ש שעד שעה מותר לדבר, ואחרי זה אסור, ולכן התיישב עם שעון, וכשנגמרה השעה נעמד ואמר שימשיכו מחר, אבל כשזכה להתקרב לרבינו קיבל את השכל, שבכל מקום ובכל זמן אפשר להכניס את הקב"ה, מוהרא"ש לימד אותנו ש'אל תרבה שיחה' הכוונה לא לדבר דיבורים מיותרים, לא לפגוע בה, ולא לפגוע בעצמו, לדבר מה שצריך, וליתן לה הרבה מילים טובות.

- ואמר שאחרי החתונה היה נוסע הרבה למקומות הקדושים עם סבא שלו, ולא ידע שאפשר להכניס את ליזענסק בתוך הבית, לאומאן חייבים לנסוע בכל אופן, אבל את שאר המקומות הקדושים אפשר להכניס הביתה, ואמר שאנו חייבים להודות למוהרא"ש שלימד אותנו לעבוד את ד' בתוך הבית, ואמר שהרבה אנשים רוצים לנסוע ליבנאל להתפלל, וכשמגיעים לשם מתחילים לבכות ולהשיח את הלב, אבל אמר על עצמו, שכשהוא מגיע לציון מוהרא"ש ביבנאל, הוא כל כך מתרגש על זה שיש כאן צדיק שמסר את נפשו כדי ללמדינו דרך חיים, הוא לא הביט על עצמו כלום, ורק דאג ללמד את העם דרך בעבודת השם, העיקר שיהיה טוב לאחרים, ולכן כשמגיע לשם הוא רק אומר 'ישר כח מוהרא"ש', ותפילות ובכיות עושים כל השנה בבית.
- ואמר שמוהרא"ש היה יכול להיות רב גדול ונכבד, אבל לא הביט על עצמו והיה מזולזל בעיני אנשים רבים, וסיפר שפעם אחת עצרו אותו שני אברכים בוויליאמסבורג ושאלו אותו האם אתה 'רוטה', וענה שכן, אמרו לו האברכים, האם אתה יודע שאתה נחשב למשוגע של העיר, אתה פשוט המשוגע כאן בעיר, ואמר ראש הישיבה שקטנות הדעת היתה בו והוא נפגע מזה, והלך למוהרא"ש לספר מה שאמרו עליו, אמר לו מוהרא"ש: אתה המשוגע של העיר, ואני המשוגע של כל העולם... ואמר שמוהרא"ש הסכים להיות המשוגע של העולם העיקר להכניס את הקב"ה בעוד יהודי ועוד יהודי.
- ודיבר בגנות המדריכים שמורים את האברכים לחיות בדרכי פרישות, וכשהם עצמם לא מתנהגים כן, ואמר בשם רבינו [ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ט], שעליהם נאמר 'עושים מעשה זמרי ומבקשים שכר כפנחס', כי הם בעצמם לא מתנהגים כן ומדברים במדרגה גדולה יותר ממה שהם נמצאים בה, ואמר שיש משפיע גדול שיושב בכלא, כי בניו מסרו אותו וסיפרו שהוא פגע בהם וחטא בהם, ולפני שנים הגיעו אליו שני אברכים ושאלו אותו אם יכולים לשמוע שיעורים מראש הישיבה, ואמר להם שלא כדאי כי הוא שומע שראש הישיבה מדבר יותר מדי מקדושה וכנראה שיש שם בעיות של קדושה, ובסוף התברר שהוא מלא בבעיות של קדושה, והיה רק דורש שכר כפנחס אבל עושה מעשה זמרי.
- ואמר שחתן אחד ניגש אליו ואמר לו שחבריו האברכים הנשואים אמרו לו קודם החתונה שיזהר מאוד לא ליפול ולא להתנהג כבהמה ויחיה בפרישות

יתירה, ואמר ראש הישיבה, וכי לעשן סיגריות זה לא נחשב כבהמה, ולשתות קפה שחור כל היום זה לא נחשב כבהמה, ולמה רק להתנהג בבית כפי שהתורה אומרת נחשב לבהמה, ואמר שאכן מי ששוכח מהקב״ה נחשב לבהמה, אבל מי שחי בבית עם הקב״ה ביחד הוא אינו נחשב לבהמה, ואמר על איש אחד שהיה מקורב למוהרא״ש והלך ונעשה משפיע לעצמו, ואמר שהפריע לו אצל מוהרא״ש שמלמדים שם לחיות בלי פרישות, ואמר ראש הישיבה שאת זה מקבלים מרבינו, לחיות עם הקב״ה, ואז אין הדבר נחשב לתענוגי העולם אלא לדביקות בהשי״ת.

- ואמר שאחרי החתונה שכב על הריצפה כי רצה להיות ירא שמים ושמע שצדיקים מתנהגים כך, ועד שהקב״ה ריחם עליו וקירב אותו למוהרא״ש ולימד אותו שיכול לישון על המיטה עם שתי כריות, אבל שיזכור מהקב״ה וידבר עם הקב״ה ויבקש מהקב״ה בכל עת מצוא שרוצה להיות דבוק בו.

***